

11. Mar. 1975

FAKTA

Dato:

11. Mar. 1975

Sidetæl:

Noter Kbh 75 s. 32-37

gælt kræfterne ind
på at skabe en
L.L. varelse i Frankrig
som fungerer ligeledes
- stillende for både
Bordet & mig selv.

11-3-75.

Jeg må indrømme
at jeg bliver lidt
sur og lader mig
gå på af den mod-
tagelse mine to ud-
-stillings- værker
har givet mig. Selvfø-
-lgelig er det ikke
end det end hvad
man kunne vente,
men det bringer

mig altså ud af
balance.
Er det fordi jeg ikke
kan luge kun lidt, at
jeg vil have succes?
Selvfølgelig kan
jeg bruge trickene at
eliminere dem der kan
ved at anlægge den
synsindretning at de
ville se uindende
ikke kan se hvad
mit arbejde drejer
sig om, fordi de
ikke ved hvad der
foregår inde i verden.
Men takk min hils
der var i Frankrig
f. ellers jeg fik en

Lilsvarende Kritik
Så kunne jeg jo
ikke bruge de
hick - hvordan ville
jeg så tage det?
Sikkerhed ville jeg
blive helt støet ud
for her var ingen
underskælning mulig.
Det er måske derfor
jeg ikke tager noget
initiativ til at kom-
me ind på det
internationale mar-
ked fordi jeg indst
inde er bænke for
en fastlov.
I den nuværende situ-
ation er det muligt
for mig at opbygge
en ret lille temmelig
studsikere underskælnings-
som grunde til mig -
den på succis - det
ville være ret umuligt
på et internationalt
plan da jeg her ville
stide nedslag osv. for
seve det jeg bygger
underskælninger på
når det gælder - det
hjemlige plan.
Med den indstilling
jeg efterhånden har
til det at have kontakt
med de offentlige
ordtælses - jeg som
jagtse brugt pomscolfer
er det jo ikke så

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

mødet af at jeg op-
-bygger en kædet
mødestand omkring
mig på det etablerede
kunstlvs side.
Uden jeg egentlig vil
det, eller h. mig det
fuldt bevidst, drager
jeg derefter ud i
møde med kunstnerne
der har et større
omfang end jeg om-
-sker det.
Som altid befinder
jeg mig i den para-
-doxale situation
som leder til vilde an-
-gribelse kunstlvs og
første succes inden-

- for det nummer.
Jeg må også prøve at
opre mig vedt hvor
stor en del af mine
aggressioner over for
kunstinstitutionerne der
har sit udspring i
dets afvisen af mig
personligt, om ikke
jeg hvis jeg opnåede
succes ville være
mindre aggressiv?
Det er opværel af mine
angreb på kunstin-
-stitutionen i stor ud-
-strekning udspringt
af at jeg fejler mig
personligt set.
Det h. min evige
konflikt af jeg ikke

vil acceptere et neder-
-lag - ja vil have
succes på alle
livets områder.
Får ja det ikke
bliver ja aggressiv og
omstændigt.
Det er en stor ja at
have mig over fordi
først da kan
ja undgå nederlag-
-situationen.
Det er ikke fordi ja
føler det som en
nødvendighed at blive under-
-for en egoistisk per-
-formance, det er det
også, men det er siki-
-kert i højere grad
ønsket om et und-
-gået nederlag.
Det er mere nederlag
der betyder mig end
min ufrihed og mit
ego.
Hvorfor er ja så
angst for nederlag?
Selv følelsen fordi det
er så vigtigt for mig
(mit ego) at blive
accepteret.
Nu har ja smukt læst
en lang række af
bøger om Buddhismen,
Zen og hjerne og
har igennem dem læst
hvad der kan gøres
for at befri sig fra

Sik ego, men is
sige i lille og p. m. r.
der ikke den aller-
-mindste anstænde
for at f. r. blot
noget af disse ider
ud i praksis.

Grunden mig være at
is i visse heder
sket i alle områder at
komme fri af den
tilstand som udsees
mig for nedlæg - for
siger is nedlæg kan
is med nogen bet-
-hætte etabler selv
-med tiden heder og det
er en tilstand hvor
is kan føle noget
af den værdighed

Lil mig selv som is
områder og heder andre
skal give mig.

Uden selv med tiden
-heder ville is være
trængt til at kon-
-studerer det grund-
-læse i den og jule-
-se at is skulle være
noget særligt og derfor
havde et særligt behov
på værdighed, is ville
blive trængt til at
acceptere at is ikke
var noget - i virke var
mere værd end alle
andre mennesker.
Hvis is kunne accept-
-tere det ville is
have brudt egoets

smukt og dermed alle
chancer for at føle
medlidenshed med
mig selv.

12-3-75.

Jeg har bestilt at
tule med Clausen
i morgen, men resul-
tatet bliver nok
samt altid at der
ikke kommer en ordent-
lig af tulle i stand.

Jeg er simpelt hen
bange for at han
beder mig tage ~~mit~~
mit kofte og ryge
og rejse, selvom jeg
gerne ville være fri

for dette irriterende "Sam-
-arbejde" så jeg for at
at stå uden de sidste
1.500 FR om måneden.

Det ved han selv-
-følgelig, eller hvem
instinctivt måtte
der og for havde en
velenke på mig.

Jeg tror det ville
betjude vellosalt
mest for mig hvis
det var muligt helt
uden angst for vænse-
-lvenssme at gøre
ham mine søgtpunkt-
-ter velert.

Man - ved at han
opvæ- mig disse skulde-
-de pønge fejler jeg
er af hans og heds forhold
til ham der af fejler